

Sygn. akt I C upr 353/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: Sędzia Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 07 maja 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o.

przeciwko S. H.

o zapłatę

I. oddała powództwo.

I C upr 353/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 15 kwietnia 2013 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego S. H. kwoty 2286,83 zł z ustawowymi odsetkami szczegółowo określonymi w pozwie.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód dostarczał pozwanemu energię elektryczną do lokalu położonego we W., przy ul. (...) na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej z 3 stycznia 1985 r., zawartej przez pozwanego z poprzednikiem powoda – Zakładem (...).

Strona powodowa domagała się kwot:

- 70,69 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 25 lutego 2013 r.,
- 126,51 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 16 stycznia 2013 r.,
- 126,51 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 17 grudnia 2012 r.,
- 113,31 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 16 listopada 2012 r.,
- 113,31 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 16 października 2012 r.,
- 30,96 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 1 października 2012 r.,
- 1692,86 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 1 października 2012 r.,
- 5,39 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 18 sierpnia 2011 r.,

- 0,88 zł na podstawie faktury VAT nr (...) obejmującej odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie
- 6,41 zł na podstawie faktury nr (...) płatnej do dnia 18 sierpnia 2011 r.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 17 czerwca 2013 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu pozwany S. H. wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że z lokalu przy ul. (...) wyprowadził się w styczniu 1989 r. Następnie zamieszkiwał przy ul. (...), a od 1991 r. przy ul. (...). Pod wskazanymi adresami na bieżąco regulował należności za energię elektryczną. Ponadto podniósł zarzut przedawnienia.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podniosła, że umowa z 3 stycznia 1985 r. nie została nigdy wypowiedziana, a pozwany nie informował powoda o opuszczeniu mieszkania.

Na rozprawie w dniu 7 maja 2015 r. pozwany oświadczył, że informował o poprzednika powoda o opuszczeniu mieszkania, wskazując, że nie mógłby w innym wypadku zawrzeć umowy o dostarczenie energii elektrycznej do nowego mieszkania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 3 stycznia 1985 r. pozwany S. H. zawarł z poprzednikiem prawnym powoda – Zakładem (...) umowę sprzedaży energii elektrycznej do lokalu przy ul. (...), we W., zgodnie z taryfą (...). Zgodnie z umową o zamiarze opuszczenia lokalu pozwany zobowiązany był zawiadomić dostawcę energii elektrycznej najpóźniej na 7 dni naprzód.

(dowód: umowa nr (...) – k. 13)

Pozwany S. H. od 25 sierpnia 1988 r. do 22 kwietnia 1991 r. był zameldowany przy ul. (...) we W., od 22 kwietnia 1991 r. przy ul. (...) we W., lokal przy ul. (...) zdał wynajmującemu w dniu 10 stycznia 1989 r.

(dowód: zaświadczenie o zameldowaniu – k. 60, protokół zdawczo-odbiorczy – k. 63-66)

Pozwany poinformował o opuszczeniu lokalu przy ul. (...) dostawcę energii elektrycznej przy zawieraniu umowy o dostarczenie tej energii do lokalu przy ul. (...) we W..

(dowód: przesłuchanie pozwanego – rozprawa w dniu 7 maja 2015 r.)

W okresie od stycznia 2010 r. do stycznia 2013 r. strona powodowa obliczała należność za energię elektryczną wobec pozwanego według taryfy G11.

Łącznie strona powodowa wystawiła faktury obejmujące:

- 70,69 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 25 lutego 2013 r.,
- 126,51 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 16 stycznia 2013 r.,
- 126,51 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 17 grudnia 2012 r.,
- 113,31 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 16 listopada 2012 r.,
- 113,31 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 16 października 2012 r.,
- 30,96 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 1 października 2012 r.,
- 1692,86 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 1 października 2012 r.,

- 5,39 zł na podstawie faktury VAT nr (...) płatnej do dnia 18 sierpnia 2011 r.,
- 0,88 zł na podstawie faktury VAT nr (...) obejmującej odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie
- 6,41 zł na podstawie faktury nr (...) płatnej do dnia 18 sierpnia 2011 r.

(dowód: faktury VAT – k. 18-22)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie zasadnicze znaczenie miało ustalenie, czy w latach 2010-2013 strony faktycznie łączyła umowa sprzedaży energii elektrycznej, stosownie do art. 555 kc w zw. z art. 535 kc. Strona powodowa powoływała się bowiem na umowę zawartą jeszcze w 1985 roku, natomiast pozwany twierdził, że zawiadomił dostawcę o opuszczeniu lokalu jeszcze pod koniec lat osiemdziesiątych, przy zawieraniu kolejnej umowy o dostarczenie energii elektrycznej.

Sam fakt opuszczenia lokalu przy ul. (...) przez pozwanego w 1989 r. został przez pozwanego przekonująco udowodniony protokołem zdawczo-odbiorczym lokalu oraz zaświadczeniem o zmianach zameldowania. Sporne było natomiast, czy o opuszczeniu lokalu pozwany rzeczywiście zawiadomił poprzednika prawnego powoda w 1989 roku, dokonując tej czynności przy zawieraniu kolejnej umowy o dostarczenie energii elektrycznej.

Zgodnie z § 6 ust. 3 zarządzenia Ministra Energetyki i Energii Atomowej z dnia 3 maja 1978 r. w sprawie warunków dostarczania energii elektrycznej (M.P. nr 16 z 1978, poz. 55) osoba obejmująca lokal była zobowiązana w terminie 7 dni, licząc od dnia objęcia lokalu, do wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy z dostawcą energii elektrycznej. Przy zawieraniu umowy o dostarczenie energii elektrycznej w kolejnym miejscu zamieszkania pozwany musiał przy tym poinformować poprzednika pozwanego, gdzie korzystał z energii elektrycznej poprzednio. We wzorze umowy (por. k. 13) była w tym zakresie odpowiednia rubryka („poprzednio pobierał energię elektryczną w lokalu...”). Przepisy wskazanego zarządzenia wydane na podstawie ustawy z 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej pozostawały w mocy także po wejściu w życie ustawy z 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (por. art. 45 ust. 2 tej ustawy). Ze wskazanych przepisów wynikało wprost, że pozwany zobowiązany był do zawierania umowy o dostarczenie energii elektrycznej z ustawowo określonym monopolistą, w każdym mieszkaniu, które zajmował. Sposób sformułowania wzoru umowy zakładał równocześnie, że w treści umowy zawarta była informacja o lokalu, do którego energie dostarczano uprzednio. Należy przypomnieć, że z art. 28 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1974 r. – prawo lokalowe wynikał przy tym zakaz zajmowania dwóch lokali na podstawie prawa najmu, wobec czego w latach 80. było oczywistym, iż informacja o objęciu w trybie najmu kolejnego lokalu mieszkalnego implikowała informację o opuszczeniu lokalu poprzedniego.

Wobec tego za wiarygodne uznać należało twierdzenie pozwanego, że o opuszczeniu lokalu przy ul. (...) zawiadomił dostawcę energii elektrycznej przy zawieraniu kolejnej umowy.

Umowy tej nie złożono wprawdzie w niniejszej sprawie, jednak strona powodowa nie zaprzeczała, że taką umowę pozwany zawarł. Pośrednio na fakt kolejnej umowy wskazywał natomiast protokół kontroli technicznej instalacji elektrycznej z 11 lipca 1991 r. (k. 51), z której wynikało, że pozwany niewątpliwie zawierał umowę o dostarczenie energii elektrycznej do lokalu przy ul. (...) w 1991 roku.

Jest dla Sądu oczywistym, że po ponad dwudziestu pięciu latach pozwany może nie dysponować dokumentami dotyczącymi umów zawieranych i rozwiązywanych w latach osiemdziesiątych. Wobec tego sam dowód z jego przesłuchania uznano za wystarczający dla udowodnienia, że po 1989 roku nie był on stroną umowy z poprzednikiem powoda.

Jeśli strona pozwana uważała, że pozwany zataił przy zawieraniu kolejnej umowy fakt pobierania uprzednio energii elektrycznej w lokalu przy ul. (...), mogła przedstawić wnioski o zawarcie umowy z dostawcą energii elektrycznej

składane w trybie zarządzenia Ministra Energetyki i Energii Atomowej z dnia 3 maja 1978 r. dotyczące lokali przy ul. (...). Skoro tego nie uczyniła, nie było podstaw do przyjęcia, że pozwany zmieniając miejsce odbioru energii nie informował o opuszczeniu lokalu poprzedniego.

Mając powyższe na uwadze, powództwo oddalono, jak w sentencji wyroku.